РЕШЕНИЕ № 5253

София, 23.04.2021

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на седемнадесети март две хиляди и двадесет и първа година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: РОСЕН ВАСИЛЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СИБИЛА СИМЕОНОВА
ЮЛИЯ ТОДОРОВА

при секретар М.С. и с участието на прокурора Христо Ангелов изслуша докладваното от председателя РОСЕН ВАСИЛЕВ по адм. дело №1093/2021.Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.76, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ).

Образувано е по касационна жалба на М.Н., от гр.Б., подадена чрез пълномощника адвокат Д.С. срещу решение №1645 от 25.11.2020г. по адм.д. №1960/2020г. на Административен съд – Бургас, с което е отхвърлена жалбата му против решение №РС-7826-20-085 от 29.07.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ).

Касационният жалбоподател счита, че обжалваното решение е неправилно, необосновано и постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила – касационните основания за отмяна по чл.209, т.3 АПК. Твърди грешно възприета от съда фактическа обстановка и липса на осъществен фактически състав по чл.52 ЗПКОНПИ. Излага оплаквания за необсъждане от съда на направените от М.Н. възражения при изслушването му пред КПКОНПИ. По подробно изложените в касационната жалба и в съдебното заседание съображения се иска отмяна на решението на първоинстанционния съд и решаване спора по същество чрез отмяна на административния акт.

Ответникът по касационната жалба – Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество/ КПКОНПИ/, чрез главен юрисконсулт в дирекция „Конфликт на интереси“ Л.М. изразява становище за неоснователност на касационните оплаквания. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК от надлежна страна с правен интерес по смисъла на чл.210, ал.1 АПК срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Разгледана по същество е неоснователна. Предмет на съдебен контрол в производството пред Административен съд – Бургас е решение №РС-7826-20-085 от 29.07.2020г.,с което КПКОНПИ е установила по отношение на М.Н. – началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/ – Б. и в това му качество лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.23 от ЗПКОНПИ, следното:

Конфликт на интереси за това, че на 10.09.2019г е използвал служебното си положение и е оказал влияние при съставяне на констативен протокол от работна група, РДНСК – Б., в частен интерес на свързано с него, по смисъла на §1, т.15, б.“а“ ДР на ЗПКОНПИ лице, в нарушение на чл.57 ЗПКОНПИ, за което и на основание чл.171, ал. 1 ЗПКОНПИ, му е наложена глоба в размер на 5 000.00 /пет хиляди/ лева и за това, че на 17.09.2019г. е издал акт в частен интерес на свързано с него лице, като е подписал писмо с изх. №Б-1798-00-623 от 17.09.2019г. в нарушение на чл.58, изр.

Първо, пр. четвърто ЗПКОНПИ, за което и на основание чл.171, ал.1 ЗПКОНПИ, му е наложена глоба в размер 5 000.00 /пет хиляди/ лв.; и е отнета в полза на държавата сумата от 144.00лв. на основание чл.81, ал.1 ЗПКОНПИ, представляваща полученото от касатора нетно дневно възнаграждение за 10.09.2019г. и 17.09.2019г., от деянията, породили конфликт на интереси.

Първоинстанционният съд е посочил, че атакуваният административен акт е постановен от компетентен орган, при спазване на изискванията на закона за неговата форма и съдържание, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби и целта на закона. За да отхвърли подадената жалба съдът е приел за установени трите кумулативни предпоставки от фактическия състав на конфликт на интереси по смисъла на чл.52 от ЗПКОНПИ: лице, заемащо висша публична длъжност, наличие на негов частен интерес, както и възможност частния интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Частният интерес е обоснован като използване на служебното положение на М.Н. (началник на РДНСК–Б.) за оказване влияние върху други органи или лица, във връзка с изготвянето и подписването на документи от длъжностни лица в РДНСК – Б. и лично от него – с цел доставяне на облага на свързано с него лице по смисъла на § 1, т.5, б. „а“ ДР ЗПКОНПИ.

Решението е правилно.

Касационният довод за необоснованост е неоснователен. Първоинстанционният съд е извършил самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства и на доводите на страните, постановил е решението си при изяснена фактическа обстановка и е подвел фактите под вярната правна квалификация. Формираното вътрешно убеждение не се отклонява от правилата на формалната и правната логика, а фактическите и правните изводи на съда не са опорочени от грешки и превратно тълкуване в насоки, които не са нормирани от закона.

Не се установяват и твърдените в касационната жалба съществени нарушения на процесуалните правила на чл.74, ал.2 ЗПКОНПИ в хода на административното производство при издаването на оспореното решение на Комисията. Актът е основан на действителните факти, от значение за случая. Комисията е събрала доказателства по реда на АПК, обсъдила е относимите за случая факти и обстоятелства, поради което не е допуснато твърдяното от касатора нарушение на чл.35 АПК. Релевираните от него възражения в административното производство и доказателствата, представени пред административния орган, са посочени и обсъдени в мотивите на решението.

Установено е от фактическа страна, че с решение №КИ-130 от 28.05.2020г. на КПКОНПИ е образувано производство за конфликт на интереси по повод изпратен по компетентност от МРРБ и постъпил в КПКОНПИ сигнал с вх. №ЦУ01/7826/ от 19.05.2020г. съдържащ твърдение за наличие на конфликт на интереси по отношение на М.Н., в качеството му на началник на РДНСК и като лице, заемащо висша публична длъжност по чл.6, ал.1, т.23 ЗПКОНПИ. В сигнала се сочи, че М.Н. в качеството си на началник на РДНСК–Б., е осъществявал контролни функции във връзка с проверка относно извършване на строителството на обект:„смесена сграда с подземни паркинги“/„“смесена многофункционална сграда с домови ВиК отклонения“/, находяща се в УПИ IV-92, кв. „***“, гр. Б., с изпълнител на строежа / възложител и собственик „***“ ЕООД, на който обект упражняващ строителен надзор, до 14.08.2019г. е „***“ ЕООД, ЕИК[ЕИК],в което дружество съдружник до 21.02.2020г е неговата съпруга – Д.Н. Проверката на обекта е приключила с протокол от 10.09.2019г. с констатации, че строежът се изпълнява съгласно одобрените инвестиционни проекти и не е налице основание за образуване на административно и административнонаказателно производство. Резултатът от проверката е обективиран в подписаното от М. Н. като началник на РДНСК Б., писмо, изх. № Б-1798-00-623 от 17.09.2019г. на РДНСК, Б.

От представените доказателства в хода на административното производство пред Комисията се установява, че със заповед №РД-15-125/ 24.11.2017г. на началника на Дирекция за национален

строителен контрол М.Н. е назначен на длъжност „началник на регионална дирекция за строителен контрол /РДНСК/“ Югоизточен район. Със заповед №РД-15-1154/31.05.2019г. М.Н. е преназначен на длъжност „началник на РДНСК, Б.“ към главна дирекция „Строителен контрол“ при ДНСК, считано от 01.06.2019г. М.Н. е подал декларация по чл.35, ал.1, т.2 ЗПКОНПИ част първа за имущество и част втора за интереси, като в частта за интереси е декларирал частен интерес, свързан с дейността на съпругата му Д.Н., занимаваща се с проектиране.

Справка в търговския регистър установява, че М.Н. е бил едноличен собственик на капитала и управител на „***“ ЕООД, до 04.08.2017г., когато е прехвърлил капитала на дружеството на съпругата си Д.Н. За управител на дружеството е назначен Д.К. На 21.02.2020г. е вписано прехвърляне на капитала на дружеството от Д.Н. на И.Т., който става едноличен собственик на същото, а Д.К. остава управител.

Със свои заповеди с №РД-13-178 от 11.08.2014г.; №РД-13-014 от 09.01.2018г.; №РД-13-171 от 13.06.2019г.; №РД 13-317 от 13.09.2019г. и №РД-13-456 от 07.12.2019г. началникът на ДНСК е делегирал правомощия на началниците на регионални дирекции за национален строителен контрол, в това число: по чл.22, ал.1, т.1 от ЗУТ за спиране на незаконни строежи от първа до трета категория, включително, по смисъла на чл.225, ал.2 ЗУТ, части от тях, както и отделни строителни и монтажни работи; да издават заповеди по чл.224, ал.5 ЗУТ; по чл.222, ал.1, т.2 от ЗУТ за спиране на незаконни строежи от първа до трета категория, включително, части от тях или отделни строителни и монтажни работи с нарушения по чл.224 ЗУТ; да издават заповеди по чл.224, ал.1 ЗУТ и да дават разрешение по чл.224, ал.4 ЗУТ за продължаването им след отстраняване на нарушенията и заплащане на дължимите глоби; в рамките на териториални обхват на съответната РДНСК; да издават наказателни постановления за нарушения, подлежащи на глоба по чл.232, чл.232а, чл.233 и чл.234 ЗУТ за всички категории строежи; да назначават ДПК или да отказват назначаването им, да издават разрешения за ползване или да отказват издаването им за посочени видове строежи от първа и трета категория по Наредба №1/30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи.

Извършената проверка от РДНСК – Б., във връзка с която е образувано производството за установяване на конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, е инициирана по повод постъпило уведомление с вх. № Б-1798-03-219 от 21.08.2019г. На 10.09.2019г. е извършена проверка на място и по документи от работна група, РДНСК– Б., приключила със съставяне на констативен протокол. В последния се сочи, че строежът е започнал законосъобразно, като са спазени сроковете, регламентирани в чл.158, ал.2 ЗУТ. Към момента на проверката е в етап завършен груб строеж с частично изпълнени довършителни работи и положени инсталации. Изпълнява се съгласно одобрените инвестиционни проекти: извършват се довършителни работи, полагат се инсталации, настилки и др. Поради изложеното, заключението на работната група в констативния протокол е, че няма основания за образуване на административно и административнонаказателно производство. Резултатът от проверката е обективиран в писмо с изх. № Б-1798-00-623 от 17.09.2019г., подписано от началника на РДНСК- Б. (М.Н.) и адресирано до лицето подало сигнала, ДНСК, „***“ ЕООД и „***“ ЕООД. По същество текстът в писмото изцяло преповтаря констатациите в констативния протокол от 10.09.2019г.

Образуваното административно производство е приключило с приемане на оспореното пред Административен съд – Бургас решение №РС-7826-20-085/29.07.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, по т.5 от дневния ред с пет гласа „за“ от членовете на комисията на заседание, проведено на 29.07.2020г., видно от протокол №956. С решението е установен конфликт на интереси по смисъла на чл.52 ЗПКОНПИ по отношение на М.Н., началник на РДНСК – Б. и лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.23 ЗПКОНПИ за това, че на 10.09.2019г. е оказал влияние при съставяне на констативен протокол от работна група в РДНСК Б., в частен интерес на свързано с него, по смисъла на § 1 т.15, б. „а“ ДР ЗПКОНПИ, лице – нарушение по чл.57 ЗПКОНПИ, за което му е наложена глоба в размер на 5000 /пет хиляди/ лева на основание чл.171, ал.1 ЗПКОНПИ, както и

за това, че на 17.09.2019г. е издал акт в частен интерес на свързано с него по смисъла на §1, §15, б. „а“ ДР ЗКПКОНПИ лице, като е подписал писмо с изх. № Б-1798-00-623 от 17.09.2019г. – нарушение на чл. 58, изр. първо, пр. четвърто ЗПКОНПИ, за което също му е наложена глоба в размер на 5000 / пет хиляди/лева, на основание чл.171, ал.1 ЗПКОНПИ. С решението, на основание чл.81, ал.1 ЗПКОНПИ, е отнета в полза на държавата, сумата от 144.00 / сто четиридесет и четири/ лева, представляваща полученото от М.Н. нетно дневно възнаграждение за 10.09.2019г. и 17.09.2019г. от деянията, породили конфликт на интереси.

Въз основа на гореописаното правилно първоинстанционният съд е стигнал до извода, че в конкретния случай обосновано КПКОНПИ е приела за установен конфликт на интереси по отношение на М.Н. за това, че в качеството му на лице, заемащо публична длъжност, е оказал влияние върху служителите на РДНСК Б., извършили проверката и съставили констативния протокол от 10.09.2019г. М.Н. е използвал служебното си положение в частен интерес на свързано с него лице – съпругата му Д. Н., едноличен собственик на капитала на „***“ ЕООД, осъществяващо строителен надзор на строеж, контрол върху който е компетентен да извърши РДНСК – Б. Безспорно е, че Д. Н. е свързано с касатора М.Н. лице по смисъла на §1, т.15, б „а“ от ДР на ЗПКОНПИ. Необосновани са твърденията на касатора, че по делото липсват доказателства за наличие на частен интерес и възможност същия да повлияе на безпристрастното изпълнение на служебните задължения на служителите на РДНСК Б. Към момента на проверката М.Н. е притежавал всички лостове за упражняване на влияние върху всички служители в ръководената от него дирекция.

Следва да се има предвид, че законодателят е възприел частният интерес като мотив, движеща сила, цел на действията или бездействията на овластеното лице. В случая не се иска облагата да е постигната. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително същият да е реализиран. В този смисъл, конфликтът на интереси като административно нарушение, има формален характер, достатъчно е частният интерес да съществува като възможност, която мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си. Дори само възможността съществуващият частен интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията, води до състояние, което е обществено опасно и укоримо и като такова не следва да бъде допускано. Извън предмета на съдебното производство е да се установява дали лицето, заемащо публична длъжност, реално е повлияло в интерес на свой близък или роднина. Целта е предотвратяването на съмнения, че лицата, заемащи публични длъжности, осъществяват правомощията си на база на лични и роднински отношения, а не на база на законоустановените критерии.

Обосновано първоинстанционният съд е приел, че М.Н. е упражнил правомощия по служба в частен интерес, обоснован от облага по смисъла на чл.54 от ЗПКОНПИ за свързано с него лице. Законът не допуска фактически ситуации, в които дадено лице, заемащо публична длъжност, би могло да повлияе в частен интерес, като по този начин компрометира публична длъжност, реда и начина, по който се осъществяват функциите, възложени на съответното учреждение или ведомство. Частния интерес от упражнените от Н., в качеството му на началник на РДНСК правомощия, е довел до нематериална облага, по смисъла на чл.54 ЗПКОНПИ, за свързано с него лице – съпруга, изразяващо се в помощ и подкрепа за избягване на отговорност и санкции от „***“ ЕООД, чиито едноличен собственик на капитала е била Н.

Налице е и втората предпоставка за наличие на конфликт на интереси по чл.52 ЗКПКОНПИ–лицето да е упражнило правомощия по служба. Безспорно е, че жалбоподателя е лице, заемащо висша публична длъжност, по смисъла на чл.6, ал.1, т.23 ЗПКОНПИ. Безспорно е, че съпругата на жалбоподателя е свързано с него лице по смисъла на §1, т. 15, б „а“ ДР ЗПКОНПИ. Същата е била едноличен собственик на капитала на „***“ ЕООД до 21.02.2020г., което дружество, до 14.08.2020г. е осъществявало строителен надзор на „смесена сграда с подземни паркинги“ / „смесена многофункционална сграда с домови ВиК отклонения“, находяща се в УПИ IV-92 кв.

„***“, гр. Б., с изпълнител на строежа/ възложител и собственик/ „***“ ЕООД. На този обект, предвид, постъпилия сигнал е извършена проверка, която е приключила с протокол на 10.09.2019г., съставен от длъжностни лица в РДНСК гр. Б., с посочените по-горе констатации, че строежът се изпълнява съгласно одобрените инвестиционни проекти и не е налице основание за образуване на административно и административнонаказателно производство. Същите са обективирани и в подписаното от М.Н. като началник на РДНСК, Б., писмо, изх. №Б-1798-00-623 от 17.09.2019г. на РДНСК, Б. Йерархичното място на жалбоподателя действително обуславя отношения на власт и подчинение между него и служителите от РДНСК, извършили проверката и съставили констативния протокол от 10.09.2019г.

В хипотезата на чл.57 ЗПКОНПИ, изпълнителното деяние е оказване на влияние върху други органи или лица, като нормата забранява използване на служебното положение за оказване на описаното деяние. Изпълнителното деяние на нарушението следва да бъде осъществено от страна на йерархически висшестоящ орган спрямо служебно долустоящ нему, насочено към конкретни правни последици.

Неоснователен е аргумента, изложен в касационната жалба, че не е доказано осъщественото въздействие върху работната група от РДНСК, Б., за съставяне на констативния протокол. Разпоредбата на чл.57 ЗПКОНПИ не изисква резултат и постигане на целите на въздействие.

С оглед на изложеното, обоснован и съобразен с материалния закон се явява изводът на първоинстанционния съд, че ответникът КПКОНПИ е квалифицирал поведението на касатора М.Н. като нарушение на чл.57 ЗПКОНПИ, за което е приложил административно наказателната разпоредба на чл.171, ал.1 от ЗПКОНПИ. Първоинстанционният съд е извършил проверка за законосъобразност на всички основания по чл.146 от АПК. Оспореният административен акт е издаден при спазване на процесуалноправните и материалноправните предпоставки за законосъобразност, поради което обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като обосновано и правилно.

С оглед изхода на спора в полза на КПКОНПИ следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, но само за касационната инстанция. С обжалваното решение за първоинстанционното производство са присъдени разноски, поради което претенцията за повторно заплащане на същите е неоснователна. На основание чл.78, ал.8 от ГПК във вр. с чл.37 от ЗПП и чл.24 от НЗПП съдът определя размерът на юрисконсултското възнаграждение за касационното производство 100,00 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и 2 от АПК Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1645 от 25.11.2020г. по адм.д. №1960/2020г. на Административен съд – Бургас.

ОСЪЖДА М.Н., ЕГН [ЕГН], от *** да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, разноски за касационната инстанция в размер на 100,00 /сто/ лева.

Решението не подлежи на обжалване.